

LÁ THƯ MỤC VỤ

Công trình xây cất nhà xứ đã khởi công và đang tiến hành giai đoạn đầu, đó là niềm vui chung của tất cả mọi người chúng ta. Qua việc xây dựng những cơ sở vật chất chúng ta gắn bó với nhau hơn, vì không phải chúng ta chỉ xây dựng những cơ sở vật chất mà chúng ta còn xây dựng tinh thần hiệp nhất yêu thương. Điều này được biểu lộ bằng những đóng góp công sức và tiền bạc của mọi thành viên trong Cộng Đoàn trong mấy năm nay. Tùy theo khả năng tài chánh của mỗi cá nhân và mỗi gia đình ai cũng sẵn lòng dâng tặng. Góp nhiều góp ít không quan trọng, nhưng quan trọng là ở tấm lòng chúng ta dành cho công việc chung. Chúng ta đang cùng hợp xướng bài ca bác ái của Thánh Phaolô trong bài đọc thứ hai của Chúa Nhật tuần này: *“Anh em chớ mắc nợ ai ngoài việc phải yêu mến nhau”* (Rm 13:8).

Người ta nói rằng con ngỗng trời bay trong đoàn thì có thể bay bảy mươi phần trăm nhanh hơn khi nó bay một mình. Loài chim này có thể bay đi rất xa bởi vì chúng có buồng phổi mở ở hai đầu và có lỗ trống trong xương. Vì vậy chúng được nâng lên bằng những bằng không khí chung quanh mà còn bằng không khí bên trong chúng nữa. Mỗi con ngỗng khi đập cánh tạo nên một lực nâng cho con bay theo sau. Hơn nữa, khi một con bắt đầu tụt lại đằng sau thì con khác sẽ kêu lên báo động để kích lệ nó cố gắng trở vào lại vị trí của mình.

Đó là một hình ảnh đẹp có thể dùng để áp dụng vào đời sống của cộng đoàn. Chúng ta cần nhau và nương tựa vào nhau. *“Một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại thành hòn núi cao”*. Chúng ta không bao giờ là một người trọn vẹn ngoại trừ ra khi ở trong một cộng đoàn. Vì thế cộng đoàn không phải chỉ là một nhóm từng cá nhân riêng lẻ như một gói bi mà là một cộng thể gắn kết với nhau như một tổ ong. Các hòn bi khi bung ra khỏi cái gói bọc, chúng lăn đi mọi hướng vì chúng là những đơn vị riêng lẻ. Còn một tổ ong thì ổ nọ gắn kết với ổ kia chặt chẽ đến độ nếu một ổ bị tách ra thì ổ bên cạnh cũng bị hư hại theo. Cũng vậy, chúng ta là những chi thể trong một thân thể nên liên kết và ảnh hưởng lẫn nhau. Nếu một chi thể trong thân thể bị đau thì toàn thân cũng bị ảnh hưởng.

Trong Tân Ước, danh từ gốc Hy Lạp “koinonia” có nghĩa đơn giản là ‘chia sẻ’, và khi được dịch ra nó mang nhiều nghĩa khác nhau như ‘hiệp thông’, ‘đối thoại’, ‘tình bằng hữu’, ‘cộng đoàn’, ‘đóng góp’ v.v... Như thế ‘tình bằng hữu’ theo cách dùng của Tân Ước có nghĩa là chia sẻ một cái gì đó với người khác ở trong cộng đoàn, chứ không chỉ đơn thuần là liên kết với nhau thôi. Chúa Thánh Thần đã tạo nên một cộng đoàn mà trong đó mọi rào cản của ngôn ngữ, văn hóa, chủng tộc, giới tính, ngay cả tài sản đều bị dỡ bỏ (Cvtd 2:42, 4:32,35). Niềm vui và tình yêu hỗ tương mới mẻ này phát xuất không phải từ một mệnh lệnh thần linh nhưng từ ý tưởng của việc sống trong ‘tình hiệp thông’ với nhau. Những tín hữu đầu tiên của Giáo Hội sơ khai cảm nghiệm được sự duy nhất, một lòng một ý với nhau, một cảm nghiệm mà từ trước đến giờ họ chưa bao giờ có được.

Sở dĩ họ cảm nghiệm được sự duy nhất, sự đồng lòng đó vì nền tảng của cộng đoàn không gì khác hơn là mầu nhiệm Nhập Thể: Chúa Giêsu chia sẻ sự sống của Ngài với chúng ta. Vì thế trong bài Phúc Âm tuần này Chúa nói rằng: *“Ở đâu có hai hoặc ba người tụ họp nhân danh Thầy, thì Thầy ở giữa những người ấy”* (Mt 18:20). Do đó khi các Kitô hữu, dầu là ít ỏi như khi chỉ có hai người đi nữa, mà tụ họp với nhau nhân danh Chúa Giêsu thì Ngài ở giữa họ. Điều ấy có nghĩa là, khi chỉ có hai người công giáo với nhau, và nếu họ biết hiệp thông trong đức tin và đức ái, họ làm thành một tế bào của giáo hội. Chắc nhiều người trong chúng ta không thấy được tầm quan trọng của điều này vì nhiều khi chúng ta không ý thức được sự hiện diện của Chúa giữa chúng ta trong đời sống gia đình, lúc hội họp, khi tập hát hay trong những hoạt động chung để mở rộng Nước Chúa.

Vậy ngoài yếu tố chế định pháp lý và yếu tố thiêng liêng nội tâm, Giáo Hội còn ẩn chứa yếu tố mầu nhiệm của Chúa Kitô. Mầu nhiệm kỳ diệu là chính sự hiện diện huyền nhiệm của Chúa Kitô giữa chúng ta. Đó là dữ kiện tiên quyết giúp chúng ta nhìn nhận quyền bính chế định và tuân theo đòi hỏi luân lý siêu nhiên, đồng thời tin tưởng vào lời Chúa hứa là sẽ nhận lời chúng ta cầu nguyện. Giáo Hội không có Chúa Kitô chỉ là một tập hợp nhân loại. Chúa Kitô không có Giáo Hội chỉ là một cá nhân đơn độc. Chúa Kitô và mầu nhiệm Giáo Hội đó là chân lý Chúa mạc khải trong Phúc Âm Chúa Nhật tuần này. Cũng như cành nho kết hợp với gốc nho, người tín hữu cần phải kết hợp với Chúa Kitô. Chỉ khi nào hiểu biết như thế chúng ta mới nắm bắt được trọn vẹn chân lý Chúa dạy.

Ước gì trong nỗ lực xây dựng cơ sở vật chất cho cộng đoàn, chúng ta cũng đồng thời xây dựng nhiệm thể Chúa Kitô, có nghĩa là chúng ta biết làm cho sự hiện diện của Chúa Kitô trở nên hiện thực giữa chúng ta mỗi khi chúng ta tụ họp nhau nhân danh Ngài. *Lm Nguyễn Mộng Huỳnh*